

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 7. Quare debet esse supernaturalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

unum mortale peccatum, vera nequit esse Contritio, & falsa est Pœnitentia.

Can. Fratres.
De Pœnit.
dist 5.

Hoc autem Innocentius II. relatus in Canone asserit dicens: *Fratres nostros Episcopos & Presbyteros admonemus, ne falsis Pœnitentiis Laïcorum animas decipi, & in infernum pertrahi patiantur. Falsam autem Pœnitentiam esse constat, cum spretis pluribus, de uno solo Pœnitentia agitur; aut cum sic agitur de uno, ut non discedatur ab alio: unde scriptum est, Qui totam legem observaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus, scilicet quantum ad vitam æternam. Sicut enim si quis peccatis esset omnibus involutus, ita si in uno tantum maneat, æternæ vitæ januam non intrabit.*

Quæst. 7. Quare Contritio debet esse supernaturalis?

Resp. Quia cum gratia habitualis, per contritionem producta, sit qualitas supernaturalis, Contritio debet esse ejusdem ordinis; quo fit, ut si quis de suis peccatis doleret ex motivo tantum naturali v. g. propter pudorem, aut infamiam à peccato proveniente, aut propter pœnam quam patitur propter illud, non esset vera Contritio. Unde Divus Thomas rationem reddit quare Antiochi Pœnitentia ei nihil omnino profuerit ad remissionem

S. Tho. 3. p.
q. 86. art. 1.
ad 1.

peccatorum consequendam, dum ait: *Nec Antiochus verè pœnituit; dolebat enim de culpa præterita, non propter offensam Dei, sed propter infirmitatem corporalem quam patiebatur, & sciebat esse pœnam sui peccati.*

Catechif.
Conc. Trid.
p. 2. de Pœ.
nit. Sacram.
n. 2.

Et ut ait Catechismus Concilii Tridentini: *Altera est Pœnitentia, cum quis ex scelere admissio, quod quidem antea placebat; dolorem non Dei, sed sui ipsius causâ concipit. Et est quædam commoti, & perturbati animi affectio.*

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 25

ffectio. Tertia est, cùm non solùm ad-
missi sceleris causâ intimo animi sensu dole-
mus, vel ejus doloris externum etiam aliquod
signum damus; verùm unius Dei causâ in eo
mœrore sumus: ac singulis quidem Pœniten-
tiæ generibus quæ commemorata sunt, Pœni-
tentia vox propriè convenit. Tertiam tum ad
virtutem, pertinere, tum Sacramentum esse
dicimus.

Summus Pontifex Innocentius, XI. sic defi-
nivit, cùm sequentem propositionem dam-
navit.

Probabile est sufficere attritionem natura-
lem, modo honestam. 57. Propos.
damnata,

Quest. 8. In quonam consistit differentia
inter dolorem perfectum, qui vocatur Contri-
tio, & dolorem imperfectum, qui dicitur at-
tritio?

Resp. S. Antoninus id clarè explicat his
verbis: *Ad veram contritionem* concurrunt
illa quatuor. Primò infusio gratiæ. Secundò
motus liberi arbitrii in peccatum detestando,
in quo includitur propositum confitendi & sa-
tisfaciendi. Tertio motus liberi arbitrii in Deum
diligendo super omnia. Quarto remissio cul-
pæ. Ex his patet differentia inter contritionem
& attritionem dupliciter. Uno modo ex parte
liberi arbitrii: quia dolor imperfectus dicitur
attritio: Et dolor perfectus dicitur Contritio.
Secundò ex parte Dei: quia dolor gratiâ in-
formatus, est Contritio, quantumcumque sit
modicus dolor; qui non est gratiâ informa-
tus, non potest dici contritio, sed attritio.

Hanc duplicem differentiam clarè satis ex-
plicat Concilium Tridentinum: Primam qui-
dem cùm attritionem vocat imperfectam con-
tritionem. Secundam verò cùm asserit: *Docet*
præterea etsi contritionem hanc aliquando